

[Else-Merete Ross.]

ingen penge til sanering i boligfonden i år. Der står jo udtrykkeligt, at pengene skal bruges til beboerindskud og byggemodning, og at saneringen skal komme i anden række.

Fra radikal side er vi netop bekymrede for, at de efter vor mening så vigtige saneringsopgaver skydes ud i en ubestemt fremtid. Det er derfor, vi vil have disse opgaver løst i en særskilt lov og ikke sammenblandet med andre opgaver. Vi vil have et skøn over, hvad der er behov for inden for en begrænset periode, og så undersøge, om vi kan finde nye veje til at fremme saneringen både administrativt og finansielt. Vi er klar over, at en effektiv sanering vil kræve øgede bevillinger, men vi mener, at det ikke mindst af sociale, sundhedsmæssige og familiemæssige grunde er så nødvendigt at fremme saneringen ikke blot i København, men også i mange andre byer landet over, at vi er villige til at medvirke til de nødvendige bevillinger.

Ved på denne måde at skille de omtalte opgaver ud til løsning som foreslået vil vi kunne koncentrere os om lovforslagets vigtigste opgave, nemlig at stille lån til rådighed for kommuner til byggemodning og grunderhvervelser. I flere år er vi fra radikal side gået ind for denne tanke, men uden at der har været tilslutning til den — heller ikke fra socialdemokratisk side. Vi mener, at en af de vigtigste foranstaltninger, vi kan foretage os for at stoppe jordspekulationen og få et fald i grundpriserne og dermed bekæmpelse af inflationen, er at få et større udbud af byggemodne grunde. Mange kommuner har erhvervet arealer, men har ikke midler nok til at få en hurtig byggemodning i gang. Rensningsanlæg, hovedkloakker, forsyningsledninger osv. kræver meget store investeringer. I en udviklingskommune, som endnu kun har et ringe befolkningsunderlag, kommer byggemodningen af finansieringsmæssige grunde til at foregå i et for langsomt tempo, som ikke kan være ønskeligt for samfundet som helhed. Det må være rimeligt, at det offentlige supplerer de lånemidler, kommunerne kan rejse andetsteds.

Ministeren har i udvalget sagt, at en udvælgelse mellem låntagerne må foretages, således at midlerne tilføres de områder, hvor behovet er størst, og hvor planlægningen tilsiger det. Ministeren siger, at det i de første år må forudses, at de betyde-

lige og presserende behov, der findes med hensyn til udviklingen af Køge Bugt-området og Københavns vestegn, må gives prioritet forud for andre. Jeg har forstået, at ministeren vil foretrække at give meget store lån enkelte steder for hurtigt at se et resultat dér. Men man kunne jo også anlægge det synspunkt, at giver man meget store lån enkelte steder, så varer det så meget desto længere, inden der kan gives lån andre steder. Så vidt jeg ved, har kommunerne vest for København det største behov, men jeg synes, det ville være rimeligt, at også kommuner i det øvrige land, som har et stort behov, omend måske ikke præcis lige så stort, inden for en overskuelig årrække kunne få lån til byggemodning for at bremse grundprisernes stigning i det pågældende område. Som det fremgår også i dag, er hr. Axel Ivan Pedersen af samme opfattelse.

For at sprede de midler, der er til rådighed, har vi foreslået, at lån kun kan ydes med indtil 50 pct. af anskaffelsessummen, og at der kun i særlige tilfælde kan bevilges rentefritagelse og afdragshenstand i 10 år, medens det almindelige skulle være 5 år. Dels vil en kortere fritagelsesperiode kunne bidrage til en hurtigere udnyttelse af de byggemodnede og erhvervede grundarealer, dels vil lånemidlerne på denne måde hurtigere komme andre kommuner til gode.

Selv om vi fra radikal side mener, at byggemodningsformål ikke mindst i begyndelsen så afgjort må komme i første række, skal der også kunne ydes lån til kommuner, når de fordelagtigt kan erhverve grunde til fremtidigt boligbyggeri såvel som til fællesanlæg og frie parkområder for befolkningen.

Efter regeringens lovforslag skal midlerne til boligfonden tilvejebringes ved, at der stilles en obligationsbeholdning til kursværdi af 1 milliard kr. til rådighed for fonden. Renteindtægten er ca. 90 mill. kr., hvoraf de ca. 15 mill. kr. skal gå til lån til beboerindskud og de resterende 75 mill. kr. til byggemodning. Vi finder denne usædvanlige finansieringsmåde uheldig. Dels mener vi, at folk får den opfattelse, at det er 1 milliard kr., der stilles til rådighed, og ikke kun renterne på de 90 mill. kr., og de vil derfor skuffes i deres forventninger; dels mener vi, at 90 mill. kr. ikke er til-